

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ γενικὴ πολιτικὴ διετέλεσε κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀδρανὴς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ οὐδὲν σχεδὸν ἀναγράφεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ζήτημα, ἐπισπώμενον τὴν κοινὴν τοῦ πολιτικοῦ τῆς Εὐρώπης κόσμον προσοχίην· ἐπομένως οἱ πάντες ἔχουσιν ἐστραυμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Γερμανίαν, ὅπου τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα γενικὸν προσλαμβάνει χαρακτῆρα συνέπειᾳ τῆς ἀπομυθίσεως τοῦ παραδείγματος αὐτῆς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν κρατῶν μεθ' ὧν τὴν κρατοῦσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ διευθετικῆς ὑποδοχίου. Τῇ ἀληθείᾳ μεγάλῃ κατέχει τὰς κυβερνήσεις ζέσιν περὶ τὴν ἀνοργάνωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτῶν συστήματος, ὥσει ἐπέκειτο ἡ ἔκρηξις πολέμου ἢ φθορᾶς ἐπιδρομῆς. Ἐνθεν μὲν οἱ ἐν Βερολίῳ διανοοῦνται ὅποια τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἀπόσπασιν τῆς ψήφου τοῦ κοινοβουλίου ἐν τῷ ὑποδληθσομένῳ αὐτῷ νομοσχεδίῳ καὶ συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην στυβαρᾶς χειρὸς, οἷα ἦτο ἢ τοῦ τριετίας ἤδη συμπληρωσάντος ἀπὸ τῆς ἀποθέσεως τῆς ἐξουσίας πρίγκιπος Βίσμαρκ, ἐνθεν δὲ οἱ ἐν Βιέννῃ ἀγωνίζονται νὰ ἐφαρμόσωσι τὸ τελευταῖον σχέδιον τῆς προθῆκης 30,000 ἀνδρῶν εἰς τὸν ἐν εἰρήνῃ στρατόν, οἱ δ' ἐν Ἰταλίᾳ ζητοῦσι νὰ μὴ φανῶσιν ὑποδεέστεροι τῶν συμμάχων, ὅπως βεβαίως δρέψονται καὶ μείζονας καρποὺς διὰ τῆς εὐρυτέρας ἀναπτύξεως τῶν πολεμικῶν αὐτῶν μέσων· σὺνάμα κοὶ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις, ἀπομυθούμεναι τὰς συμμάχους, ζητοῦσι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν ὑπὸ στρατιωτικῆν ἐποχὴν καὶ ν' ἀνοργανώσωσιν ἐπὶ εὐρυτέρων βάσεων τὰ ἐν τοῖς μεθορίοις ὄχρωματικά ἔργα καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς φθορὰς, ὡς τοῦτο γίνεται ἐν Ρωσίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. Ἐν τῷ στρατιωτικῷ τούτῳ ἔργῳ οὐδὲν ὑπάρχει τὸ ἀναχαιτίζον, οὔτε ἡ οἰκονομικὰ κατάστασις, ἥτις βαίνει πάντοτε δεινούμενη συνέπειᾳ τῆς παρακώλυσεως τοῦ ἔργου τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, οὔτε ἡ ἐξάντλησις τῶν διὰ τὰ οἰκεία ὑπουργεῖα ὀρισμένων πόρων, ἢ συνεπαγομένη τὴν συνομολογίαν ὑπερογῶν δανείων καὶ τὴν καταπίεσιν τοῦ δεινῶς ἤδη φορολογουμένου ὑπκόου. Μάστιχον ἀκούονται κατακραυγαὶ τῶν ἐργατικῶν τάξεων κατὰ τῆς κρατοῦσης στρατοκρατίας, μάστιχον δὲ προβάλλονται καὶ οἱ θεσμοὶ τῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων πρὸς ἐξομάλισιν τῶν διεθνῶν διαφωνιῶν. Οἱ τῶν κρατῶν βουλευτῆρες, ἀψηφόντες πάσας τὰς διαμαρτυρίας καὶ ἐν οὐδενὶ τιθέντες τὴνμαστιζούσαν τὰς τοῦ λαοῦ κατωτέρας τάξεις πενίαν πειρῶνται νὰ ἐφαρμόσωσιν ἀντὶ πάσης θυσίας τὰ σχέδια αὐτῶν καὶ ν' ἀποδόσωσιν οὕτω, καθ' ἃ τοῖς ἀχίρτοισιν φρονούσι, τὰς μεγίστας τῆς οἰκείας χώρας ὑπηρεσίας. Τοῦτο ἀκριβὲς καὶ τὸ αἴτιον, δι' ὃ ἡ Εὐρώπη σύμπασα, οὐδὲν βλέπουσα νῦν τὸ γενικὴν σπουδαιότητα κεκτημένον ζήτημα, ἐψήφισεν τὴν προσοχίην αὐτῆς εἰς τὰς στρατιωτικὰς μεταρρυθμίσεις παρὰ τὰς περὶ εἰρηνικῶν προθέσεων διακινήσεις, αἵτινες ἐντονώτεροι ἐπαναληφθήσονται ἐν ταῖς στίλαις τῶν κυριωτέρων κυβερνητικῶν ὀργάνων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα.

Ἐπὶ τὴν ἐποχὴν δὲ τῶν κατὰ χώρας ἐσωτερικῶν ζητημάτων σπουδαιότερα εἶναι ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ κατάστασις ἐπὶ τῇ πρὸς ἄλλα θέσει τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, κομματικῶν ὁμιλιῶν. Τὸ ἰρλανδικὸν ζήτημα τοσοῦτον ἐξήψε τὴν μῆνιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν συντηρητικῶν, ὥστε αὐστηρότατα ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῆς κωλυσιεργίας καὶ παραβλάπτεται οὕτω τὸ ἔργον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ μηχανισμοῦ· σινάμα καὶ ἐξω τοῦ κοινοβουλίου ἢ κατὰ τοῦ σχεδίου τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας προπαγάνδα τοσοῦτο μεγάλη εἶναι, ὥστε οἱ ἐν διαφόροις συνελεύσεσιν ἀγορεύοντες ἀποτολμῶσιν νὰ χαρακτηρίζωσι τὰς ὑπερ τῶν Ἰρλανδῶν ἐνεργείας τοῦ γρηγοῦ προθυποπουργοῦ ὡς ἀντιπατριωτικὰς, ὡς ἀποσκοπούσας εἰς τὴν διάσλευσιν τοῦ κρατοῦντος συνεκτικοῦ συστήματος ἐν τῷ Ἠνωμένῳ βασιλείῳ, ὡς διακινεούσας τὴν ὑπερο-

χῶν θέσιν τῆς μεγάλης Βρετανίας, τὴν ἐξασφαλίζομένην διὰ μόνης τῆς διατηρήσεως τοῦ νῦν καθεστῶτος. Καὶ ναὶ μὲν τὸ ἐν Βελγιάστ μετὰ τοσοῦτον προαγελλθὲν πτατόγον συλλαλητήριον, οὗ ἐμελλε νὰ προστῆ ὁ προκάτοχος τοῦ γρηγοῦ Γλάδστονος, ἀπὸ τῆς 4 ἀπριλίου ἀνεβλήθη εἰς ἑτέραν ἡμέραν ἕνεκα τῆς ἀδιαθεσίας τοῦ μαρκιστοῦ Σαλλισδουρῆ, ἀλλ' ἀπανταχοῦ τῶν διαμαρτυρομένων ἐπαρχιῶν τῆς ἐκείθεν τοῦ πορθμοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου νήσου πολλὰ συγκροτοῦνται συναθροίσεις, ὧν ὁ σκοπὸς οὐδὲν τὸ εὐάρεστον ἔχει, καίτοι ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ἡ ἀποκένουσις πάσης ἐντόνου καὶ ἐμπρόκτου ἐνεργείας ἄχρι τῆς γνωμοδοτικῆς τοῦ κοινοβουλίου κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ αὐτονομίας· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξάγεται τὸ δυσάρεστον συμπέρασμα ὅτι ἐπιψηφίζομένου τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀρχομένης τῆς ἐφαρμογῆς, τοῖς λόγους θὰ διαδεχθῶσι τὰ ἔργα καὶ οἱ διαμαρτυρούμενοι τῆς Ἰρλανδίας πᾶν θὰ καταβάλλωσι σθένος ὅπως μὴ ὑποκίψωσιν εἰς τὸν νέον νόμον, ὃν χαρακτηρίζουσιν ὡς συνεπαγόμενον τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ καθολικοῦ στοιχείου ἐπὶ τῶν διαμαρτυρομένων. Ἄλλ' εἰς πάντα ταῦτα κωφεῦον ὁ γρηγοῦ πρῶθυποπουργὸς ἀμετάτροπτον ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐπιμεινῆ ἄχρι κεραίας εἰς τὰ σχέδια αὐτοῦ, οὐδεμίᾳ δὲ σχεδὸν ὑπολείπεται ἀμφιβολία περὶ πλήρους ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν τοῦ μεγάλου ἀνδρός· ἤδη τὴν παρελθούσαν δευτέρα ἡ περὶ μοιφῆς πρότασις τοῦ κ. Βαλφούρ ἀνεψιοῦ τοῦ λόρδου Σαλλισδουρῆ καὶ πρῶτον ὑπουργοῦ τῆς Ἰρλανδίας, ἀπερρίθη δι' ἰσχυρὰς πλειονοψηφίας, ἥτις προμηνύεται συμπληγῆς καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου, ἐξέλιπε δ' οὕτω πὸς δισταγμὸς περὶ τῆς ἰσχυρᾶς θέσεως τοῦ ὑπουργοῦ Γλάδστονος παρὰ τὰς ἐνεργείας τῶν ἀντιπάλων. Ἐν τῷ ἰρλανδικῷ ζητήματι τὴν προσοχίην τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπισπῶνται τὰ ἐν Ἀσίᾳ, ὅπου ἡ τῶν Ρώσων θέσις κρατύνεται καὶ ἐκδηλοῦνται σημεῖα μεγάλης δυσαρδεκείας ἐναντίον τῶν ἄγγλων, τὸ σχέδιον τῆς μεθοδοσίας τῶν βουλευτῶν, ὅπερ ἐψηφίσθη κατ' ἀρχὴν, καὶ ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ παρουσία τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας, ἢ χαρακτηριθεῖσα ὡς λίαν σημαντικὴ ὑπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς διεθνούς πολιτικῆς, καίτοι τὰ νεώτερα ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων διαπιστοῦνται ὅλος τὸ ἐναντίον, ἀναφέρουσιν ὅτι τὴν ἀνάσσαν συνοδεύει οὐχὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς λόρδος Ρόσβερν, ἀλλ' ὁ λόρδος Σπένσερ καὶ ἐπομένως οὐδεμιᾶς ἔχονται ἀληθείας τὰ θυλοῦμένα περὶ συνεντεύξεως τοῦ λόρδου Ρόσβερν πρὸς τοὺς κκ Καρπίθν καὶ Βρίν κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ παρουσίαν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἰταλίας καὶ περὶ ἐκδηλώσεως οὕτω συμπαθῶν τοῦ Γλάδστονος αἰσθημάτων πρὸς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν.

Ἐν Γαλλίᾳ τὰ πράγματα ἐφαίνοντο ἐν ἁριστῷ διατελοῦντα σημεῖω μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κακουργιοδικείου ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Παναμά καὶ γενικῆς σχεδὸν ἐπεκράτει πεποίθησις ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ριμπῶ θὰ δυνηθῆ νὰ διανύσῃ τὸ μέχρι τῶν γενικῶν ἐκλογῶν χρονικὸν διάστημα καὶ νὰ προστῆ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους τούτου. Αἰθνη ὅμως τὰ πράγματα ἤλλαξαν φάσιν ἕνεκα τοῦ ζητήματος τοῦ ἐπὶ τῶν ποτῶν φόρου καὶ τὸ ὑπουργεῖον Ριμπῶ ἠναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνώτατον τῆς χώρας ἄρχοντα. Οὕτως ἡ μεγάλη τῆς Εὐρώπης δημοκρατία εἴρηται καὶ πάλιν ἐν πλήρῃ ὑπουργικῇ κρίσει, καθ' ἣν ὡρὰν ἀπαιτεῖτο μείζον συγκέντρωσις τῶν δημοκρατικῶν στοιχείων πρὸς εὐχερεστέραν ἀποδόσιν τοῦ ἀπειλουμένου κινδύνου ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων ἐνεργοῦντων βασιλοφρόνων καὶ τῶν κεκρυγμένων φίλων αὐτῶν, τῶν βουλανζερικῶν. Τὸ γεγονός οὐχ ἥττον, ἔχον μεγάλην σημασίαν ὑπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐσωτερικῶν, δὲν βαρύνει τοσοῦτον ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, οἷοναὶ οἱ τῆς Γαλλίας πολέμοι. Ὡν διάπυρος πῶθις καὶ εὐχὴ εἶναι πάντοτε ὁ κλονισμὸς τῆς ἐπὶ τὴν Γαλλίαν πεποίθησεως τῆς Ρωσίας, διαβλεπούσης ἐν τῇ δυνάμει

ταύτη τὸν φυσικώτερον σύμμαχον ἕνεκα τῶν διακυβευμένων κοινῶν συμφερόντων. Πρὸ τῆς ὑπουργικῆς ἐν Γαλλία κρίσεως ἐν δευτέρῳ τίθενται μοῖρα τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῇ Βεργιγείῳ θαλάσῃ ἀλιείας, τὸ τῶν ἐπικειμένων δημοτικῶν ἐκλογῶν κτλ.

Ἐν Ρωσίᾳ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, παρὶ τὴν εἰς Κριμαίαν μετάβασιν αὐτοῦ μεθ' ἀπάσης τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, περὶ πλείστου ποιεῖται τὸ μεταρρυθμιστικὸν ἔργον καὶ πάντες οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ, ἐπόμενοι τοῖς πόθοις τῆς Α. Μ., ἀγωνίζονται νὰ φανῶσιν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπιτελέσωσιν εὐσυνειδήτως τὸ ἀνατεθὲν αὐτοῖς ἔργον. Σύνάμα μεγάλη καταβάλλεται φροντίς ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ χειμῶνος, ἄπερ κατὰ χιλιάδας ἀριθμοῦμενα, εὖρον ἰσχυρὸν προστάτην ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαδόχου, διατάξαντος ὡπὸς ἡ γενικὴ βοηθητικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ καταριθθεῖσα κατὰ τὴν ἐπίσημὴν τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς χολέρας, μερμηνήσῃ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν ἡ Ἰταλία παρασκευάζεται πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τῶν λοιπῶν ξένων, οἵτινες ἀναμένονται εἰς Ρώμην ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἰταλίας, τὸ Βέλγιον ἐμμένει εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, τὰ σκανδιναυκὰ κράτη εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ προξενικοῦ ζητήματος, ἡ Ρουμανία εἰς τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν συνομολογίαν τοῦ δανείου, ὅπερ εὔρηται ἐν ὀμαλῇ ὁδῷ.

ΧΡΟΝΙΚΑ Τὰ ἐν Δαχμοαίῃ προσέλαβον σοβαρὴν πῶς χαρὰ καὶ διὰ τοῦτο προσεκληθῆ εἰς Παρισίους ὁ κατακτητὴς αὐτῆν στρατηγὸς Δὸδ, ὅπως γένηται ἀπὸ κοινῆς σύσκεψις περὶ τοῦ πρακτέου.

Αἱ γαλλορωσικαὶ φιλοφρονήσεις ἐξακολουθοῦσι. Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα κατέπλευσαν εἰς Ἀλγερίαν δύο ρωσικὰ σκάφη. Ὡς οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦται ἔτχον θερμὰς δεξιώσεις καὶ μεγάλων τιμῶν κατὰ πῖσαν σχεδὸν ὥραν οἱ ἔθνηκοι ὅμοιοι φιλοξενούντων καὶ φιλοξενουμένων ἐπικαινίζοντο ὑπὸ τῆς μουσικῆς καὶ προῦκάλουν τὴν γενικὴν ἐνθουσιασμόν.

Ἡ κατὰ τοῦ Ἀθῶν μῆνης τῶν ἀνωτέρω πολιτικῶν κύκλων ἐξακολουθεῖ. Ἡ τοῦ κοινοβουλίου πολιτεία τοσοῦτον εὐηρέστησε τῷ ἀνωτέρω ἄρχοντι ὥστε ὁστος, ἐπιπρωτῶν εἰς τὴν πολιτείαν ταύτην εἶπεν ὅτι τοῦ Ἀθῶν ἡ δ' αὐγὴ δὲν νὰ κατακριθῆ ὡπως περιπρορηθῆ ἡ κοινὴ τῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 20 Μαρτίου.

Ἡ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην γενομένη δεκαπενθήμερος ἐκκαθάρισις τοῦ χρηματιστηρίου ἡμῶν κατέδειξεν ἀπαξ εἰς τὴν ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἀγορᾷ ἑλλειψὶν διαθεσίμων τίτλων τοῦ Γενικοῦ χρέους, διότι, κατὰ τὰς γενομένας ἐγγραφὰς, ἀπέναντι τῶν ζητηθέντων 288,000 τίτλων προσεφέρθησαν μόνον 49,000, ὥστε ἡ αἰτήσις ὑπερέβη τὴν προσφορὰν κατὰ 239,000, αἱ ὁποῖαι, ἀν ἡγοράζοντο ἐν ὀνομασίᾳ, τὸ deposit, ἦτο τὸ πρόστιμον ἐπὶ μὴ παραδόσει τῶν τίτλων, ἦθελε φθάσει εἰς τιμὴν λίαν καταπιεστικὴν καὶ ἐπιζήμιον εἰς τοὺς πωλητὰς. τοὺς μὴ προλαβόντας, ἡ μὴ δυναθέντας νὰ μεταφέρωσι τὰς πράξεις αὐτῶν ἐγκαίρως. Εὐτυχῶς ἡ ἐφορεία τοῦ χρηματιστηρίου χρωμένη τῷ δικαίωμάτι, ὅπερ παρέχει αὐτῇ ὁ Κανονισμὸς, προέλαβε τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην, ἡ δὲ μεταφορὰ τῶν πράξεων ἐγένετο ἐν ἰσοτιμίᾳ. Ἐν τούτοις ἡ τοιαύτη κατάσταση, ἡ ἑλλειψὶς δηλονότι διαθεσίμων τίτλων ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἀγορᾷ, εἶναι τὸ ἰσχυρότερον ἔσπλον τῶν θιασῶν τοῦ ὑψωμοῦ, ἐπιτυχόντων τὴν ἑβδομάδα ταύτην ὀπουδαίαν ἀνατίμησιν, ἴσῃν πρὸς τὸ ἐξάμη-

νον τοκομερίδιον. Διότι ἐνῶ τὴν δευτέραν ἡ τιμὴ τῶν ἀνατιμήσεων τοῦ Γενικοῦ χρέους ἐγένετο εἰς τὰ 24.10, τὴν τετάρτην ἡ ἀνατίμησις ἐφθάσε εἰς 21.29 μετὰ μεγάλης ὀσμῆς, ἡ ὁποία ὅπως καταστάλη αὐθιμερὸν διὰ μεγάλων πωλήσεων ἐνεργηθειῶν ἐνταυθά τε καὶ ἐν Εὐρώπῃ πρὸς ἐξασφάλισιν κερδῶν. Συνέπεια τῶν πωλήσεων τούτων εἶναι ἡ ἐπελθοῦσα χαλάρωσις τῶν τιμῶν οὐ μόνον τοῦ Γενικοῦ χρέους, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν λοιπῶν χρεωγράφων. Τὴν χαλάρωσιν ταύτην ἐπέτεινεν ἐτι μᾶλλον ἡ ὑποτίμησις τῆς γαλλικῆς ὀάντ, προκληθεῖσα ἐκ τῆς παραιτίσεως τοῦ ὑπουργείου Ribot. ἀπολέσαντος τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ. Οὗτο δὲ τὸ γενικὸν χρέος ὑπετιμήθη μέχρι 24.22, αἱ ὀμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων, αἱ ὁποῖαι τὴν τετάρτην ἐτιμῶντο 94 7/8, τὴν ἐπιούσαν ἐσημειούντο 93 3/8, καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλίου, αἱ ὁποῖαι τὴν δευτέραν μετὰ τὴν ἐκκοπήν τοῦ τοκομεριδίου ἐτιμῶντο 16.25, τὴν τετάρτην ἐφθάσαν μέχρι 16.36 καὶ τὴν ἐπιούσαν ὑπετιμήθησαν μέχρι 16.29. Ἡ χαλάρωσις αὕτη διήρκεσε μέχρι τῆς πρωίας τῆς χθές, ὅποτε κλειστοῦ ὄντος τοῦ χρηματιστηρίου ἕνεκα τῆς παρὰ Λατίνοις ἐορτῆς, αἱ πράξεις ἐγένοντο ἐν τῇ Διόδῳ τοῦ Χατζοπούλου, σημεῖα δὲ ἀναθροσῆς ἤρξαντο ἀναφανόμενα, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Γενικοῦ χρέους διετηρεῖτο σταθερὰ εἰς τὰ 24.23. Μετὰ μεσημβρίαν νέα ἐπῆλθε βελτιώσις τοῦ μὲν Γενικοῦ χρέους ἀνατιμηθέντος μέχρι 24.26, τῶν δὲ μετοχῶν τοῦ Μονοπωλίου μέχρι 16.34. Ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τούτων ἤρξατο ταλαντευομένη πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω ἐκ τῶν διαδιδομένων φημῶν, καθ' ἃς τὸ κατὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν πληρωθησόμενον μέρημα μένει εἰσέτι ἀόριστον, τῶν μὲν ἀπαιτούντων νὰ ὀρισθῆ εἰς 12 φράγκα, τῶν δὲ εἰς μόνον 8. Ἡ διαφορά δὲν εἶνε μικρὰ, ἡ δὲ ὑπερίσχυσις τῆς μῆς ἢ τῆς ἐτέρας γνώμης πολλὴν θὰ ἔχη ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν μετοχῶν ἐπίδρασιν.

Ἡ ἀνατίμησις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, ἦν ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἐπιθεωρήσει τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἐξηκολούθησε μετὰ πλείους ζωηρότητας κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρουσίας, διότι τὸ μὲν Πάγιον ἐφθάσε μέχρι 60.50, τὸ Μονοπόλιον 65 1/2, τὸ 5 οἰο δάνειον τοῦ 1881 76 1/2, τὸ τοῦ 1884 75 1/4, καὶ τὸ τοῦ Σιδηροδρόμου Λαρίσσης 68 1/2. Ἄλλ' ὅπως εἰς τὰ τουρκικὰ καὶ τὴν γαλλικὴν ὀάντ οὕτω καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐπῆλθεν ἀπὸ τῶν μέσων τῆς ἑβδομάδος σχετικὴ χαλάρωσις καὶ ὀπισθοδρομήσις τῶν τιμῶν, καὶ τὸ μὲν Πάγιον ἐτιμῶντο προχθές ἐν Λονδίνῳ 59 1/2, τὸ δὲ Μονοπόλιον 64 3/4, τὸ δάνειον τοῦ 1881 75 1/2, τὸ τοῦ 1884 74, 25 καὶ τὸ τοῦ Σιδηροδρόμου Λαρίσσης 67 3/4. Πρὸς τῆς συνομολογίσεως τοῦ δανείου δὲν ἀμφιδόλλουσι πλέον οὐδ' αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἱ ὁποῖαι ἐστρεψάν ἤδη τοὺς ἀκινδύνους εὐτυχῶς κερανοῦς αὐτῶν κατὰ τῶν ὄρων τοῦ δανείου. Ἀλλὰ περὶ τούτων καὶ αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ κρίνωμεν ἀσφαλῶς, εἰ μὴ μετὰ τὴν ἐπίσημον κοινοποίησιν αὐτῶν. Ἐὰν αἱ πληροφορίες ἡμῶν εἰσὶν ἀκριβεῖς, οἱ ὄροι οὗτοι εἰσὶ τοσοῦτον ἀνεπιπτώτως εὐνοϊκοί, ὥστε θὰ κατακεραυνώσῃ τοὺς ἀντιφρονούντας καὶ τοὺς πρὸς ἀποτυχίαν αὐτοῦ ἐργασθέντας καὶ εἰσέτι ἐργαζομένους.

Τὴν χαλάρωσιν τῆς τιμῆς τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἠκολούθησαν ἐνταυθα καὶ αἱ λαχειοφόροι ὀμολογίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, αἱ ὁποῖαι ἀνατιμηθεῖσαι μέχρι 412, ὀπισθοδρομήσαν κατὰ 3 φράγκα. Χαλαρὰ ἦτο καὶ ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τοῦ Λαυρίου, τῶν ὁποίων ἡ μέλλουσα τύχη ἐξήρτηται καθ' ὀλοκληρίαν ἐκ τῆς ἀποτυχίας ἢ ἐπιτυχίας τῶν νῦν μόλις τιθεμένων εἰς ἐνέργειαν νέων πλανητρίων. Ἐν τῇ μῆς ἢ ἐν τῇ ἐτέρῃ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπάρξῃ διαφορά εἰς τὴν τιμὴν 20 τοῦλάχιστον φράγκων διὰ τὸν ἐκπεσμόν καὶ 50—60 διὰ τὸν ὑψωμόν.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ